

[Statsministeren.]

der gerne skulle samle et bredt flertal i folketinget og gerne skulle føre til retningslinjer, helst allerede inden vi drager på sommerferie om en 3-4 ugers tid. Dertil vil jeg svare et klart ja. Det er venstres og det er regeringens mening, at vi vil prøve på at få — og det har vi også lagt frem den lørdag-søndag, som nu er bag os — et oplæg til, at vi vil få en boligpolitisk drøftelse, som vi håber kan samle mange af partierne, således at det kan få en stabilitet, for det må være vigtigt både for lejere og for ejere, at de ved, hvor de er henne.

Vi håber det samme om den skattepolitik og den dermed sammenhængende begrænsning af udgiftspolitikken, som jeg regner med vi skulle kunne komme igennem i løbet af sommeren i udvalgsarbejde og så meget gerne i en septembersamling.

Vi mener, at vi har opstillet nogle brikker i en økonomisk politik af et ganske stort omfang, omfattende mange elementer, som jeg ikke nu skal gå ind på eller redegøre for, men sige, at i denne økonomiske politik hører naturligvis også indkomstpolitik med. Den skal ikke blive glemt, og den er stadig et nødvendigt element.

Må jeg så afsluttende bringe en tak til folketingets medlemmer. Naturligvis vil jeg særlig takke de partier, som har stillet sig positivt til regeringens forslag, og som har tilkendegivet, at de ville medvirke til at gennemføre dem, men jeg føler egentlig trang til at sige tak til alle, som har arbejdet med og har udført et meget hårdt stykke arbejde i disse dage.

Og må jeg så videre sige, at det forekommer mig ikke, at vi trænger til nogen grøftegravning herinde. Vi er blevet valgt til at samarbejde, siges det så tit, og vi bekræftede med hinanden i PP II-debatten, hvilke opgaver der lå foran os. Jeg vil give tilsagn om, at regeringen vil gøre, hvad vi kan for at medvirke til dette og ikke prøve på at ødelægge noget af det ved polemik eller uoverlagte ord, men prøve på at samle os om det, som er nødvendigt.

Jeg skal sige til sidst, at det vistnok er en lille smule usædvanligt i den politiske historie, at en regering får to tillidserklæringer fra folketinget i løbet af tre døgn. Fredag morgen fik vi en tillidsdagsorden med 90 stemmer mod 64, og allerede tirsdag aften

blev der afvist en mistillidsdagsorden med 157 stemmer mod 17. Jeg har vist ikke haft lejlighed til at kvittere for dem. Jeg vil gerne på regeringens vegne sige tak til de 157 stemmer, og jeg vil så også gerne sige, at jeg håber, at vi om den kommende politik kan samle de 157 eller de allerfleste af de 157 mandater. Det ville give holdbarhed, og det vil der være mening i at få, om en politik, der drejer sig om boligforhold, om skatteforhold og om statens udgifter.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Ja, jeg var lige ved at tro, at statsministeren ville takke mig, fordi folketinget ikke ville vedtage den udmærkede mistillidsdagsorden, men sagen går jo videre, hr. statsminister. Dagen er kommet for forliget, men forliget er ikke trådt i kraft. Lad os nu se, hvordan det kommer til at gå.

Når jeg har taget ordet, er det simpelt hen fordi fremskridtspartiets arbejdere var blevet sendt på talerstolen for at forklare noget ejendommeligt, nemlig at de folk, der sad ved et skrivebord, ikke hørte til arbejderklassen. Det kan kontorfolkene så gå og tænke over i de kommende dage.

Jeg skal ikke tage mig på at belære hr. Poulsgaard om, hvad der er klassepolitik, og hvad der er økonomisk politik, for jeg er kun tilstedet en kort bemærkning. Det indtryk jeg har, er, at der skal overordentlig langvarige forhandlinger til, før der kommer nogen klaring i den sag. Det kan vi jo så tage op senere.

Jeg vil bare sige, at man måske nok kan kloroformere en og anden blandt forligspartierne, men man skal regne med, at narkosen hæver sig en dag, og når narkosen hæver sig, så er jeg ikke sikker på, at patienten befinder sig godt under den operation, der forestår, men lad os nu vente og se.

Min sidste bemærkning skal være, at den sorte klub, der er lavet, ønsker jeg alt muligt dårligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m. v. vedtoges med 106 stemmer mod 68; 1 medlem stemte hverken for eller imod.